

عنوان مقاله:

تقابل های معنایی و کارکردهای تربیتی آن در نامه ۳۱ نهج البلاغه

محل انتشار:

دومین همایش ملی نهج البلاغه در آراء و اندیشه های اسلام شناسان (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

امینه فیروزسنگری - دانشجوی کارشناسی ارشد علوم قرآن و حدیث دانشکده ی الهیات دانشگاه شیراز

محمد مهدی آجیلیان مافوق - عضو هیئت علمی دانشکده ی الهیات دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

امام علی(ع) به شیوه ی تقابلهای دوگانه یکسری اصول و روش های تربیتی را در نامه ۳۱ به امام حسن (ع) توصیه نموده اند. توجه به این توصیه ها، با نگاه ساختارگرایانه و پساساختارگرایانه با تکیه بر این نامه، موضوع اصلی این پژوهش است. در این مقاله به دنبال پاسخ به چپستی جایگاه رویکرد تربیتی نامه مذکور و مشخص نمودن جنبه های روساختی، ژرف ساختی و شالوده شکنانه آن می باشیم. براساس نتایج این پژوهش، مسائلی چون جایگاه ویژه تربیت اسلامی با روش های خاص در نامه سی و یکم به اثبات رسید و مشخص گردید که توصیه های حضرت در آن مبتنی بر تقابل های دوگانه می باشد.

کلمات کلیدی:

نامه ۳۱ نهج البلاغه، تعلیم و تربیت اسلامی، تقابل های معنایی، روساخت، ژرف ساخت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1505744>

